Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

re. pque ds mira quedã cotidianis motib' generationis corruptioni.
augmti diminutioni. alterationi. ⁊ etiã sedm locũ mutationi opat. An
ifirmabit simlitudini rõnẽ dicẽ. ñ adrẽ prinẽ que de elementi oppo
nim. io. q irrõnabile subẽ ñ possit sic sup dictũ ẽ psõnã habere. idẽ
ẽ psonę. que x uocabulũ excipe possint. quasi ñ ualebit qm ⁊ rõnale
subę plurimę s̃ que ⁊ psonę s̃ ⁊ p eas mira qdã diuinitã opat. nulla
tm earũ x uocat. Non ne ⁊ eni inq'dã hominib' inse scis ac quan
tũ a dalio diuini cult' pietate ẽ spiciuis apt diuinitti act' cognoscit. quoq tm. ac dicat nemo xpẽ uocat. Ido q illa psõna ix quã pu
tat ẽ hominẽ ñ ie eco appellabit xpo qm peũ mira quedã sit opa
ta diuinitã. Nichil eni interit cur ñ q: scos uiro p qs ds mira o
pat nec eo subsistentiis qb' aliqd s ẽ copulata diuinitã. eadem
appellatione dignet ut. s. uocent x. si p que ẽ xpẽ que semp sic
fuit ds. ita semp fuit psõna i assũptione humanitati ñ ẽ ex
unctione diuinitati ⁊ humanitati una. S: forsitan dicat nesto
rius quasi mecũ interit. cur ñ scos q: ⁊ ẽ. S: forsitan dicat illos. q:
idẽ scos pquo mira quedã ẽ opata diuinitã. uocari xpos fateor:
S: ñ ueros xpos. imo adimaginẽ ui xpi. ⁊ quare adimaginẽ ei pau
lo pt dicy. Qd si nulla una psõna iuncta ex homine atq do idẽ si
psonę uni petas ex humana nata atq diuina. ñ ẽ stat arbitrũ omis il
quocunt x ñ adimaginẽ ueri x xpos uocari. s: ita uero xpos ee
ut arbitrũ hc ee uũ xpm q credit genit ee de uirgine. Et quare
h arbitrũ supponit. Nulla qppe psõna sedm nestoriũ in hoc u x
ẽ adunata ex di atq hominis copulatione. idẽ hui psonę que ẽ
xpe qnũq cep ee psõna idiuidualis peta munime intelligenda ẽ ex
diuina ⁊ humana nata stare. s: dm ex homine in ipso duasas ee psõnã
sic nec eis scis. s. q di pat ⁊ ipsi x filii ei spũ sco p grãm s data. de uen
to i carne x pdicabant. quox. s. psonale peta ne qqua ex diuina ex
humana nata erat ⁊ positę. s: uni qsq: illox erat psõna. ⁊ ipsi pat
⁊ filii illi abeo de pat ⁊ a filio dat alia ab ipsi erat p adusus duso
uere illi data. ⁊ adhc usũ maxime. ut si ẽ iam dictũ ẽ de uento x
pdicarent. Ipti qd. hoc ẽ cui ipsox cũ x consortii rõne. ipso q.
appellati s xpi qa p hoc quodam erant ei que sua pdicatio e
ostendebant. imago. Iam ũ ⁊ ẽ. qsi his que dixim patet dm
ex homine ñ ee in x duas psõnã. Iã ũ segr id qd oino i dubium
ẽ ut. s. do ⁊ hoc ix po sedm nestoriũ manentib' diuisis psoni nul
lom credat humanitã ee assũpta a diuinitate. Qdim recte creden

nocabulum
excipe pos
sint. on
ne inscis ho
minib' ac pi
etate con
spicuis ap
te diuinita
ti act' agno
scitur. Nil
enũ intere
rit cur non
scos quoq:
uiros eadem
appellatio
ne dignet si
i assũptione
humanita
tis ñ ẽ una
ex coniunc
tione psõna.
Sed dicat
forsitan il
los quoq:
xpos uoca
ri fateor:
sed adima
ginẽ ueri
xpi. Qd si
nulla ex ho
mine atq:
do una per
sona iunc
ta ẽ. omis
ita uero s
xpos ar
bitrabim.